

Full diocesà

10 de gener del 2016

p4 – Nou diaca a la diòcesi de Solsona

p5 – Missió Popular a les parròquies

Efemèride Lul·liana

El papa Francesc ha concedit un Any Jubilar a la diòcesi de Mallorca amb motiu del 700 aniversari de la mort de Ramon Llull. Una bona ocasió per a glossar aquesta eminent figura medieval.

Nascut a Palma de Mallorca al voltant de l'any 1232 i mort en 1316 (no queda clar si a Tunísia o en aigües del Mediterrani), era conegut a la universitat com el Doctor Il·luminat. Proper als franciscans, era teòleg, missioner, filòsof, poeta, professor, místic, un gran erudit que va escriure nombroses obres (260 títols) i somiava amb l'evangelització del món sencer.

Es va comprometre profundament amb la conversió dels no creients, principalment dels musulmans, no amb les armes sinó amb els arguments, el testimoniatge i l'adopció estratègica d'elements culturals islàmics i àrabs. Precursor del diàleg interreligiós, escrivia i parlava àrab, adoptava fonts islàmiques i s'esforçava perquè l'Occident cristià s'interessés i s'aproximés a la cultura àrab.

De fet, més de la meitat de la seva obra anava dirigida a un públic àrab musulmà. Va viatjar al nord d'Àfrica i a l'Orient Mitjà. En un context medieval, va escriure: «Els infidels són persones com nosaltres.». Llull va realitzar també una gran contribució cultural (especialment en relació amb la llengua catalana) i a la filosofia del llenguatge.

«Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut»

Baptisme del Senyor / Cicle C

Lectura del llibre del profeta Isaïes

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»
(42,1-4.6-7)

Salm responsorial

Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.
(Salm 103)

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»
(10,34-38)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és

més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.» Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»
(3,15-16.21-22)

«No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, fins a haver-lo implantat a la terra...»

Epifania baptismal. Divina manifestació

Josep Molist i Rifà, prev.

El Baptisme del Senyor és una festa litúrgica vinculada a la benedicció de les aigües, que les esglésies orientals celebren des de molt antic amb molta solemnitat. L'escena del Jordà esdevé el marc d'una de les epifanies de la identitat i la missió de Crist que es revela en la dimensió del temps.

En el relat que en fa sant Lluç, la força rau en la teofania, paraula grega que significa divina manifestació. És el primer relat iconogràfic del misteri de la Trinitat i, tanmateix, pedra d'ensopec en les controvèrsies cristològiques dels primers segles. Els evangelistes, que han acollit la fe en el si de l'Església apostòlica, en descriure el baptisme de Jesús pensen, naturalment, en el baptisme sacramental cristià. Lluç, amb la delicadesa narrativa que el caracteritza, ens fa saber que l'obertura del cel va esdevenir-se mentre Jesús pregava. Perquè els moments epifànics s'esdevenen quan les comunitats cristianes estan en oració.

És en aquest moment que la presència de l'Esperit Sant es fa palpable en la realitat corporal-sacramental dels dons i signes litúrgics. Quan el relator ens diu que es va obrir el cel, ens transporta —a través d'un esquema literari d'estil apocalíptic— a la «visió» del Servent de Jahvè elegit i consagrat per a portar a terme el disseny salvador de Déu. Tal com ressona en el Kontákion de la litúrgia bizantina, l'Església s'alegra perquè «s'obren els cels que Adam havia fet que es tanquessin per a si i per a la seva posteritat».

La imatge

Baptisme de Jesús (s. XII). Capitell del claustre del monestir de Santa Maria de l'Estany (l'Estany).

El baptisme de Jesús al riu Jordà és l'inici de la seva vida pública. Joan el va precedir obrint-li camí. Jesús és ja l'acompliment de les promeses. Ungit de l'Esperit Sant, se'ns presenta com el Fill estimat en el qui el Pare s'ha complagut i a qui cal seguir.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

11 dilluns

—Sant Higiní, papa (s,II)
—Santa Hortènsia, verge
1 Samuel 1,1-8 / Salm 115 /
Marc 1,14-20

12 dimarts

—Sant Arcadi, màrtir (†304)
1 Samuel 1,9-20 / Salm 15 2,1.4-5.6-7 / Marc 1,21b-28

13 dimecres

—Sant Hilari, bisbe i doctor de l'Església (315-368)
1 Samuel 3,1-10.19-20 / Salm 39 /
Marc 1,29-39

14 dijous

—Sant Fèlix de Nola, prevere. (†260)
—Sant Malaquies, profeta (415 a.C.)
1 Samuel 4,1-11 / Salm 43 /
Marc 1,40-45

15 divendres

—Sant Maur, abat (511-583)
—Sant Plàcid, monjo
—Sant Pau, primer ermità
1 Samuel 8,4-7.10-22a / Salm 88 /
Marc 2,1-12

16 dissabte

—Sant Marcel, papa i màrtir (†308)
—Sant Honorat, abat (†429)
1 Samuel 9,1-44.17-19;10.1a /
Salm 20 / Marc 2,13-17

17 diumenge II de durant l'any / Cicle C

—Sant Antoni, abat (c.251-†c.356)
Isaïes 62,1-5 / Salm 95 / I Corintis 12,4-11 / Joan 2,1-12

Nou diaca a la diòcesi de Solsona: Mn. Abel Trulls i Noguera

Informa: Redacció / Fotos: Lluís Closa

El dia 27 de desembre a les cinc de la tarda, a la catedral de Solsona, Mons. Xavier Novell va ordenar de diaca Abel Trulls i Noguera, el qual va estar acompanyat per nombrosos familiars, amics, companys seminaristes, preveres i diaques.

La celebració, que va començar amb una solemne processó formada per una cinquantena de capellans, diaques i acòlits, fou presidida pel senyor bisbe, acompanyat pel bisbe emèrit, Mons. Jaume Traserra, el vicari general, el capítol catedral, el rector de Puig-reig, poble natal del nou diaca, companys seminaristes de la diòcesi, del Seminari Major Interdiocesà de Barcelona, del Col·legi Espanyol de Roma, on l'Abel està cursant els seus estudis, entre altres.

El bisbe en la seva homilia destacà el fet que l'ordenació tingués lloc precisament el dia de la Sagrada Família i durant l'Any de la Misericòrdia. Mons. Novell exhortà el nou diaca a «servir la litúrgia i els sacraments: presidir la pregària, administrar el baptisme, assistir al matrimoni i beneir-lo, portar el viàtic als moribunds i presidir les exèquies [...], exhortar i educar en la doctrina santa tant els batejats com els qui desconeixen Déu [...]; sobretot, exercir el ministeri de la caritat».

Després tingué lloc el ritu d'ordenació, que consistí en la crida i presentació del candidat i la promesa; la prostració a terra amb el cant de les lletanies; la imposició de mans per part del bisbe i la pregària d'ordenació; la imposició de

l'estola i la dalmàtica, que van ser portades pels pares de l'Abel; el lliurament del llibre dels evangelis; i el bes de pau per part del bisbe i els diaques presents.

La cerimònia va continuar amb el nou diaca ajudant a l'altar. En el moment de la comunió l'Abel Trulls va ser un dels ministres que la va repartir, i tot un seguit de joves amics seus van voler que fos ell qui els donés la sagrada Eucaristia en un gest d'amistat i companyonia. Per acabar, i després d'unes emotives paraules d'agraïment de Mn. Abel Trulls, els assistents van gaudir d'un berenar a la sala dels Sants Màrtirs del palau episcopal.

Any de la Misericòrdia: Missió Popular Parroquial

M. Teresa Valero, delegada d'Evangelització i Apostolat Seglar

Al llarg dels segles, el Poble de Déu ha estat permanentment en sortida. Els grans patriarques, els profetes, Jesús mateix anava de poble en poble anunciant l'evangeli, guarint, alliberant, escoltant. «Avui, en aquest "anar" de Jesús hi ha presents els escenaris i els desafiaments sempre nous de la missió evangelitzadora de l'Església» (EG 20). Des del Concili Vaticà II, els diferents Sants Pares ens criden reiteradament a una nova sortida missionera en les nostres terres. Ara, també, el papa Francesc, en aquesta convocatòria d'un Any Sant de la Misericòrdia, ens ho recorda (MV 12).

Des de la diòcesi s'han pensat una sèrie de propostes per a poder viure aquest Any Sant; a la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar ens han demanat de pensar una sèrie d'accions per a viure una Missió Popular durant el temps de Quaresma, en les parròquies que ho creguin convenient. Per aquest motiu, hem preparat dues propostes: «Una Quaresma més intensa» i «Anem

al carrer», perquè totes les comunitats parroquials des de la seva realitat i diversitat hi puguin participar. La Missió Popular està pensada per a ser un esdeveniment on tota la comunitat parroquial es pugui implicar; és la comunitat i des de la comunitat que es vol arribar a totes les perifèries materials i existencials per a complir la fita a la qual ens ha convidat el papa Francesc: posar-nos en estat de missió amb entranyes de misericòrdia. Trobareu més informació en la vostra parròquia a través del vostre rector.

«La misericòrdia de Déu no és una idea abstracta, sinó una realitat concreta amb la qual ell revela el seu amor» (MV 6). Omplim-nos, deixem-nos remoure, interpel·lar, per aquesta mirada de misericòrdia del nostre Déu que s'abaixa fins al més petit dels seus fills, siguem generosos, no ens ho quedem només per a nosaltres i sortim a l'encontre del qui encara no el coneix, del qui pateix, del qui està malalt, del qui està pres, del qui, del qui...

Missió Popular

Activitats de la
Missió Popular...

...adreçades a totes
les parròquies!

Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb misericòrdia

Document de l'episcopat de Catalunya

Els bisbes de Catalunya han aprovat un document, titulat «Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb misericòrdia». Els bisbes commemoren el centenari del primer Congrés Litúrgic celebrat a Montserrat el juliol de l'any 1915 i publiquen el document a l'inici de l'Any Sant de la Misericòrdia, convocat pel papa Francesc amb motiu del cinquantenari de l'acabament del Concili Vaticà II.

Balanç positiu de la reforma litúrgica

El document fa un balanç positiu de la reforma litúrgica, a la llum de la constitució conciliar *Sacrosanctum Concilium* sobre la sagrada litúrgia i de la centralitat de la Paraula de Déu, viscuda i interpretada en la fe de l'Església. Les dificultats que han acompanyat l'aplicació de la reforma, per excés o per defecte, «no poden enfosquir la seva bondat i validesa», perquè «conté riqueses que cal anar aprofundint, com una major atenció a "l'art de celebrar", a la formació bíblica i litúrgica, al sentit profund de "la participació plena, conscient i activa" que ha de portar veritablement a la vivència del misteri en la vida cristiana dels fidels, esdevenint llum del món i sal de la terra (cf. Mt 5,13-16)».

Els bisbes afirmen que, «si sabem llegir i acollir la reforma conciliar, i alhora dur-la a la pràctica amb paciència i decisió, arribarà a ser cada vegada més una gran força per a la renovació sempre necessària de l'Església».

La relació de la litúrgia amb la vida i l'evangelització

El document tracta de la relació entre la litúrgia i la vida, la litúrgia i l'evangelització. «Hi ha un llaç estret —diuen els bisbes— entre litúrgia i vida cristiana, una vida que implica missió en el món, anunci de la joia de ser cristià, de donar culte al Déu veritable i d'estimar-lo amb tot el cor i totes les forces.» I citen el papa Francesc quan diu, en l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, que «no podem quedar-nos tranquils, en espera passiva, en els nostres temples», donat que l'Església «viu un desig inesgotable de brindar misericòrdia, fruit d'haver experimentat la infinita misericòrdia del Pare i la seva força difusiva».

L'Eucaristia ens porta a ser misericordiosos

El document exposa com el sagrament de l'amor, que és l'Eucaristia, ens empeny a estimar i a obrar amb misericòrdia. «Cada vegada que participem de l'Eucaristia d'una manera conscient, la nostra ànima s'obre a aquell amor que conté i fa present tot allò que Déu ha obrat per nosaltres, i llavors pot néixer en nosaltres mateixos una viva resposta d'amor. Per tant, si la participació en l'Eucaristia i el nostre culte eucarístic són autèntics, haurien de fer créixer en nosaltres la consciència de la dignitat de la persona humana i ens haurien d'urgir a treballar per aquesta dignitat de forma ben concreta.» Els bisbes fan també menció de «les institucions eclesials d'ajuda i de solidaritat, en particular

Càritas en els seus diversos àmbits, les quals desenvolupen el preciós servei d'ajudar les persones necessitades, sobretot els més pobres».

Reptes concrets de la vida litúrgica

En el quart i últim capítol, els bisbes, «tenint present el camí de pastoral litúrgica ja realitzat i les aportacions dels diversos Congressos litúrgics de Montserrat», volen fer partícips els fidels d'alguns reptes que s'han de tenir presents en la pastoral litúrgica de les Esglésies diocesanes amb seu a Catalunya. Entre aquests reptes destaca el de «afavorir la participació activa dels fidels i la vivència de la litúrgia com a base de l'espiritualitat del cristià». I que «cal intensificar una bona formació litúrgica dels fidels, especialment dels més joves, per als quals la litúrgia ha de ser també la font i el cim de la seva vida cristiana». Així mateix, «convé que la Paraula de Déu transmesa en les Sagrades Escriptures tingui una presència ben gran i valorada en la vida de les nostres Es-

glésies i que cada cristià conegui els Evangelis i tota la Bíblia i els faci objecte del seu estudi, aprofundiment i oració contemplativa».

Altres reptes són millorar les homilies, renovar el conreu i la difusió de la música litúrgica, promoure l'art sagrat, afavorir el procés d'iniciació en la vida cristiana dels qui no coneixen Jesucrist, motivar els cristians per tal que participin activament en la missa dominical i, si és possible, en família, millorar la comprensió de la penitència cristiana i del sagrament de la reconciliació i del perdó, i millorar també la celebració de les exèquies cristianes, així com encoratjar i enfortir la pietat popular.

El document *Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb la misericòrdia* es publica per editorial Claret dins la col·lecció Documents del Magisteri i al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (www.tarraconense.cat).

El llibre

La missa de cada dia

Editorial Claret

la
missa
de cada dia

La missa de cada dia és una publicació mensual que ofereix, per a cada dia de la setmana, tots els textos de la lectura contínua de la Paraula de Déu juntament amb la resta dels textos litúrgics per a la celebració de l'Eucaristia. La intenció de la publicació no es limita a ser un missal per a seguir la missa (tot i que és molt útil per a fer-ho) sinó que va molt més enllà. Les introduccions, comentaris i pregàries que inclou *La missa de cada dia* constitueixen una gran ajuda per a la comprensió de la Paraula de Déu. Així posa a l'abast dels cristians la lectura contínua de la Paraula de Déu per a cada dia de l'any, encara que no tinguin possibilitat de participar diàriament en la missa. Per a més informació, podeu trucar al número de telèfon 933 010 958 (de dilluns a dijous, de 10 a 1 i de 4 a 6, i els divendres, de 10 a 1), o per correu electrònic a la direcció mcd@claret.cat.

La Indulgència Jubilar (2)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

La setmana passada vaig explicar els continguts de la carta que el Papa ha escrit per explicar les condicions i l'abast de la indulgència en aquest Any Jubilar. Després de repassar breument els elements bàsics per a «guanyar» la indulgència, vaig aturar-me, sobretot, en la novetat principal de l'esmentada carta: la concessió de facultats a tots els sacerdots per a absoldre el pecat d'avortament.

La complexitat del tema féu que, aleshores, expliqués la gravetat d'aquest pecat i deixés per a aquest glossa el significat de la pena d'excomunió i la magnitud del canvi establert temporalment pel Sant Pare —ampliar les facultats a tots els preveres per a «aixecar» aquesta pena i absoldre les persones que s'acusen en confessió d'aquest pecat—.

Una persona que realitzant un avortament posa fi a una nova vida humana —sigui quina sigui la fase del seu desenvolupament— incorre en excomunió automàtica (*latae sententiae*). Això afecta tant la dona que ha avortat com tots els que hi han participat directament —metges i infermeres—, així com l'espòs, familiars i altres que amb el seu consell o suport han fet moralment o materialment possible l'avortament. Tenint present que moltes d'aquestes persones ignoren la gravetat d'aquest acte i la pena que suposa, convé recordar que queden exclosos d'aquesta sanció els menors de setze anys, els qui no coneixen aquesta llei o el seu abast, els qui foren forçats, actuaren moguts per la por o no gaudien del seny suficient per a prendre conscientment una decisió d'aquesta envergadura.

L'excomunió significa l'impediment de rebre els sagraments i, per tant, la gràcia sacramental. Aquesta limitació suposa, doncs, que hom no solament no pot combregar sinó que tampoc no pot ser absolt. Així, doncs, el qui incorre en

avortament resta en pecat mentre l'Església no el deslliuri d'aquest càstig —no li aixequi l'excomunió—. L'Església pena alguns delictes amb l'excomunió per mostrar als fidels la gravetat de determinats pecats i per garantir un veritable procés de conversió abans de rebre l'absolució, és a dir, per evitar al màxim possible la recaiguda en aquest pecat.

Sant Joan Pau II, quan les legislacions civils europees començaven a despenalitzar l'avortament, va reservar-se per a ell exclusivament la facultat d'aixecar aquesta excomunió. El papa Benet XVI, veient la gran quantitat de persones que, havent comès avortament, es penedien i demanaven la gràcia de retornar a la vida sacramental, va eixamplar les facultats a tots els bisbes. Ara el papa Francesc, per tal de mostrar la magnitud de la misericòrdia que vol manifestar l'Església amb tots els pecadors durant aquest Any Sant, ha concedit a tots els sacerdots aquesta facultat. Ell, i amb ell tota l'Església, confia que moltes persones allunyades a causa d'aquest pecat es converteixin i tornin en aquest temps de gràcia.

Enguany, doncs, cal anunciar amb gran misericòrdia a totes aquelles persones que sofreixen en silenci, des de fa molts anys, a causa d'aquell «atzucac» o d'aquella «fugida endavant», que el perdó de Déu és l'única teràpia i l'única medicina que cura aquesta ferida. Cal fer conèixer, a totes les persones que sabem que han viscut un drama com aquest, el projecte d'acompanyament i guarició anomenat Projecte Raquel. Cal fer-los saber que, durant aquest any, qualsevol confessor pot absoldre del pecat d'avortament.

Per a saber una mica més del que us he explicat, trobareu a la pàgina web un breu article genèric sobre el tema fet per un sacerdot nord-americà —Colin B. Donovan— i informació del Projecte Raquel a la nostra diòcesi.

